

Bierhverv. Nu agter jeg ikke ved denne Lejlighed at komme ind paa en fornyet Diskussion om Bierhvervene, deres Mislighed o. s. v. Dette Spørgsmaal har vi jo debatteret tidligere, og jeg maa her fremhæve, at ved den Lejlighed kom der fra alle Partier Misbilligelse til Orde overfor Bierhvervssystemet, og man forsikrede fra alle Partiers Side, at man havde Villie til at fjerne det. Jeg erindrer ogsaa specielt, at den højtærede Udenrigsminister i Kommissionen har udtalt, at han ikke var nogen Tilhænger af dette Bierhvervssystem og ogsaa ønskede det afskaffet. Saa meget mere undrer det mig, at man kæmper saa krampagtigt for dog at holde en Bagdør aaben i dette Spørgsmaal, thi det er jo det, man gør, saaledes som det er vedtaget i Landstinget. Folketinget havde lukket denne Bagdør, det havde bestemt, at man skulde skride til en Revision af Tjenestemandsløvens § 44, og at, forsaavidt der ikke inden 1. April 1923 var foretaget en almindelig Revision af Tjenestemandsløvens § 44, skulde de vedkommende Embedsmænd aflevere deres Bierhverv. Det var et rent og klart Standpunkt. Nu har man i Landstinget indsat en ny Bestemmelse, der gaar ud paa, at hvis der ikke er truffet en endelig Løsning før 1. April 1923, skal Embedsmændene aflevere deres Bierhverv, forsaavidt de ikke af Ministeren faar en ny Tilladelse til at beholde dem. Jeg forstaar ikke, at man skal holde denne Bagdør aaben her. Jeg synes, at naar man giver en saa lang Tidsfrist som 2 Aar til at faa det Forhold afviklet og siger her, at i disse 2 Aar maa de vedkommende Tjenestemænd beholde de Rettigheder, de har erhvervet sig paa dette Omraade, til Trods for, at dette Lovforslag jo forhøjer Lønningerne for Udenrigsministeriets Tjenestemænd, optræder man fra vor Side saa kulant overfor disse Embedsmænd, som man med Rimelighed kan forlange. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne anbefale ærede Medlemmer, at vi stemmer for at opretholde Folketingets Affattelse.

Nu siger den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Moltesen i Dag, at den Bestemmelse, som man fra Venstres Side har sat ind, er lige saa effektiv som den, vi foreslog. Men dette kan jo ikke være rigtigt, for hvis den virkelig var lige saa effektiv, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, hvorfor han da ikke kan tiltræde vor Affattelse, som dog en Gang har faaet saa stort Flertal for sig her i Folketinget. Der maa da være en Forskel, det er der ingen,

der kan tvivle om, siden man fra den Side med en saadan Ihærdighed kæmper for at faa omstyrtet, hvad der en Gang er vedtaget her i Tinget med saa stort et Flertal.

Jeg vil altsaa anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Indstilling, der gaar ud paa at føre Forslaget tilbage til den Affattelse, hvori det tidligere er vedtaget her, og hvis der virkelig skulde være en saadan Villie til at imødekomme Mindretallet, som det synes at fremgaa af den ærede Ordførers Udtalelse, nuvel, saa kender vi jo Forretningsgangen, naar Folketinget opretholder sin Affattelse. Saa vandrer Forslaget atter tilbage til Landstinget, og derefter vil Vejen ligge aaben for Fællesudvalg om denne Sag; det vil da vise sig, om det stadig er rigtigt, hvad den ærede Ordfører siger, at man fra den Side tilstræber den selvsamme Ordning som vi.

Fraenkel: Der har jo under Lovforslagenes Gang været Meningsforskel om en Række vigtige Punkter, hvad man selvfølgelig maatte vente ved Love af dette Omfang og af denne Betydning. For nogle af disse Punktets Vedkommende har der dannet sig Flertal for den Affattelse, i hvilken Forslagene sidst afgik fra dette Ting, for andre Punktets Vedkommende har det ikke været muligt at danne et saadant Flertal. Jeg skal nævne et Par af de Punkter, hvorom det ikke er lykkedes at skabe Flertal, i hvert Fald ikke for min Opfattelse, det er de to Punkter, der angaar Pressebureauet og Oplysningsafdelingen. Jeg tror, at Ordningen for disse to Punktets Vedkommende, saaledes som den nu bliver gennemført, vil skaffe Udenrigsministeriet meget Bryderi. Det vilde være godt, om jeg tog fejl, men jeg tror det nu, og jeg gør opmærksom derpaa, fordi jeg mener, Følgen deraf vil blive, at Forslag om en ny Ordning for disse Punktets Vedkommende før eller senere vil dukke op her i Tinget. Jeg vil da haabe, at de maa vinde Tingets fulde Interesse, eftersom det er vigtige Punkter, og jeg vil haabe, at man til den Tid — hvad enten jeg saa er Medlem af Tinget eller ikke — vil erindre, hvad der blev hævdet af mig, nemlig at Pressebureauet helst maatte etableres udenfor Ministeriet, men at det, hvis det skulde etableres indenfor Ministeriet, maatte organiseres som en Afdeling, og videre, at Oplysningsafdelingen, saaledes som den nu bliver udformet efter Lovforslaget, vil blive overordentlig besværlig at arbejde med, fordi den simpelthen er en Gentagelse af Kon-